

РЕШЕНИЕ

№ 3190

гр. София, 05.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 107-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на втори май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЛОРА М. МИТАНКИНА

при участието на секретаря НЕЛИ ИВ. ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от ЛОРА М. МИТАНКИНА Административно наказателно дело № 20231110204764 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 72, ал. 4 ЗМВР.

Образувано е по жалба на Д. С. П. срещу заповед от 17.03.2023г., изведена с рег. № 2263з-647/17.03.2023г., издадена от Ал. И, старши полицай при 02 РУ-СДВР, с която жалбоподателят е задържан за срок до 24 часа.

С жалбата се твърди, че на 17.03.23г. жалбоподателят е бил задържан във 02 РУ-СДВР, бил му съставен АУАН за нарушение на Закона за опазване на обществения ред при провеждане на спортни мероприятия, въз основа на който било издадено наказателно постановление. Счита се, че задържането е незаконосъобразно, тъй като за административно нарушение не могат да се задържат лица по ЗМВР.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява. Представява се от адв. К., която пледира за отмяна на атакуваната заповед за задържане за срок до 24 часа. Поддържа, че по ЗМВР могат да бъдат задържани лица, които са извършили престъпление, а в конкретния случай жалбоподателят бил извършил административно нарушение по чл. 21, т. 9 ЗООРПСМ. Изтъква, че само в хипотезите на чл. 30, ал. 2, вр. ал. 1, т. 2 ЗООРПСМ лице може да бъде задържано. Моли за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение.

Ответникът по жалбата 02 РУ-СДВР не се представлява.

Софийски районен съд, след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 17.03.2023г. в 16.40 часа е издадена атакуваната заповед за задържане на лице, изведена с рег. № 22 63з-647/17.03.2023г., по силата на която жалбоподателят Д. С. П. на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР поради “данни за извършено престъпление във връзка с чл. 21 от ЗООРПСМ” е задържан за срок до 24 часа в помещение за временно задържане на 02 РУ-СДВР. В 16.40 часа на П. е извършен личен обиск, за което е изготвен протокол за обиск на лице. Жалбоподателят е попълнил и подписал декларация по образец. С протокол за доброволно предаване Д. П. е предал 1 бр. сгъваема палка на полицаи при ОСПС-СДВР. Снети са писмени показания на свидетели на противообществена проява по ЗООРПСМ, както и писмено сведение от П.. Извършена е справка в Единния автоматизиран регистър “Спортни хулигани” към НИЦССМ-МВР за Д. П., като не са установени данни за лицето. На Д. П. е съставен АУАН № П-3/17.03.2023г. за нарушение на чл. 21, т. 9 ЗООРПСМ. Издадена е заповед за налагане на принудителна административна мярка, с която на П. е наложена забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина за срок от една година. Издадено е наказателно постановление № П-3/17.03.2023г., с което на Д. П. е наложена глоба в размер 1000 лева на основание чл. 25, ал. 1 ЗООРПСМ за нарушение на чл. 21, т. 9 ЗООРПСМ. В 0.20 часа на 18.03.2023г. Д. П. е освободен.

Обжалваната заповед е издадена от А И - старши полицаи при 02 РУ-СДВР

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на приетите по делото на основание чл. 283 НПК писмени доказателства – протокол за обиск, декларация, протокол за доброволно предаване, АУАН № П-3/17.03.2023г., заповед за налагане на принудителна административна мярка, наказателно постановление № П-3/17.03.2023г., докладна записка, писмени показания на свидетели, писмено сведение от жалбоподателя, справка в ЕАР “Спортни хулигани”

Събраните писмени доказателства са непротиворечиви и в съвкупност изясняват описаната фактическа обстановка.

Съдът намира, че жалбата е основателна.

Производството се развива на основание чл. 72, ал. 4 ЗМВР, съобразно който задържаното лице има право да обжалва законността на задържането пред районния съд по седалище на органа.

Съдът намира, че заповедта е издадена от компетентен орган – полицейски орган по смисъла на чл. 57, ал. 1 ЗМВР. Компетентността на полицейския орган да издава заповеди от вида на атакуваната произтича пряко от разпоредбата на чл. 72 ЗМВР, съгласно която полицейските органи могат да задържат лице, като в т. 1 до т. 7 на същата разпоредба изчерпателно са посочени хипотезите, при които това е допустимо.

Като правно основание за задържане на Д. П. е посочена правната норма на чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР, като словесно в графата за фактически и правни основания за задържане на лицето е вписано „данни за извършено престъпление във връзка с чл. 21 от ЗООРПСМ“.

Нормата на чл. 74, ал. 2 ЗМВР урежда изискуемото съдържание на заповедта за задържане за срок до 24 часа, за да бъде същата законосъобразна. Заповедта следва да съдържа името, длъжността и метоработата на полицейския орган, издал заповедта, фактическите и правните основания за задържането, данни, индивидуализиращи задържаното лице, датата и часът на задържането, ограничаването на правата на лицето по чл. 73, правото му да обжалва пред съда законността на задържането, на адвокатска защита от момента на задържането, на медицинска помощ, на телефонно обаждане, да се свърже със съответните консулски власти, когато не е български гражданин и да ползва преводач, в случай че не разбира български език.

В процесния случай съдът приема, че атакуваната заповед е незаконосъобразна. В същата е посочено, че се издава на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР, а именно - по отношение на лице, за което има данни, че е извършило престъпление. В противоречие с твърдяното основание за издаване на заповедта при описание на фактическите и правни основания за задържането се твърди, че са налице данни за извършено престъпление във вр. чл. 21 ЗООРПСМ. Налице е съществено противоречие между твърдяното основание - данни за извършено престъпление, и фактическите твърдения за административно нарушение - спортно хулиганство по чл. 21 ЗООРПСМ. Освен вътрешното противоречие в самата заповед, което самостоятелно представлява основание за нейната отмяна, писмените доказателства

категорично установяват, че се касае не за престъпление, а за административно нарушение - спортно хулиганство по чл. 21, т. 9 ЗООРПСМ, за което на жалбоподателя П. е съставен АУАН и е ангажирана и административнонаказателна отговорност с наказателно постановление за нарушение по чл. 21, т. 9 ЗООРПСМ. С оглед категоричните доказателства за ангажиране на административнонаказателна отговорност и изначални данни за извършено административно нарушение, необосновано и незаконосъобразно се явява посоченото в атакуваната заповед правно основание по чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР, доколкото такива данни за извършено престъпление се доказва, че изначално са отсъствали, освен че такива фактически не са и посочени в заповедта. На следващо място нормата на чл. 30, ал. 2 ЗООРПСМ посочва, че нарушителят може да бъде задържан за срок до 24 часа, когато има опасност да се укрие или да затрудни правораздаването в случаите по чл. 30, ал. 1, т. 2, каквато хипотеза в конкретния случай се установява от преписката, че не е налице, тъй като на жалбоподателя се вменява нарушение по чл. 21, т. 9 ЗООРПСМ, поради което и попада в хипотезата на чл. 30, ал. 1, т. 1 ЗООРПСМ, в които случаи не се допуска задържане.

При противоречието между правни и фактически основания, съдържащо се в процесната заповед, и установяването, че в случая необосновано е посочено правното основание по чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР, което в случая не е приложимо, обжалваната заповед за задържане е незаконосъобразна, постановена в нарушение на административнопроизводствените правила и следва да бъде отменена.

С оглед изхода на делото и субсидиарното приложение на ЗАНН жалбоподателят има право на присъждане на разноси за адвокатско възнаграждение за един адвокат за съдебното производство. Видно от приобщения договор за правна защита е заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лева, поради което и съдът осъди СДВР да заплати на жалбоподателя Д. П. 1000 лева разноси за адвокатско възнаграждение за съдебното производство.

Водим от горното и на основание чл. 72, ал. 4 ЗМВР, **Софийски районен съд**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед от 17.03.2023г., изведена с рег. № 2263з-647/17.03.2023г., издадена от Ал. Иванов, старши полицаи при 02 РУ-СДВР, с която жалбоподателят Д. С. П. е задържан за срок до 24 часа.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на Д. С. П. **1000 лева**, представляващи разноси за адвокатско възнаграждение за един адвокат в съдебното производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаване от страните на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____